Európai Parlament
2024-2029

Halászati Bizottság

2024/2126(INI)

16.12.2025

JELENTÉSTERVEZET

a tengeri területrendezés keretének létrehozásáról szóló 2014/89/EU irányelv végrehajtásának hatásáról a kiválasztott halászati területeken és tengeri medencékben folytatott halászatra
(2024/2126(INI))

Halászati Bizottság

Előadó: Stéphanie Yon-Courtin

TARTALOM

Oldal

INDOKOLÁS – TÉNYÖSSZEFOGLALÓ ÉS MEGÁLLAPÍTÁSOK.....3

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY.....5

MELLÉKLET: NYILATKOZAT AZ ÉSZREVÉTELEKRŐL.....13

INDOKOLÁS – TÉNYÖSSZEFOGLALÓ ÉS MEGÁLLAPÍTÁSOK

Megállapítások az irányelv végrehajtásáról

Egyenetlen előrehaladás és irányítási kihívások:
A tengeri területrendezési irányelv végrehajtása egyenetlen és hiányos volt. A tengeri területrendezési tervek tartalma tagállamonként jelentősen eltér a tervek kötelező jellegével és irányításával kapcsolatos eltérő megközelítések miatt.

A halászatra és az akvakultúrára gyakorolt hatás:
A tengeri területrendezési irányelv nem járt jelentős előnyökkel a halászatok számára. A halászati tevékenységek területi korlátozásokkal, egymással versengő felhasználásokkal, a flották áthelyezésével és a fennmaradó területekre nehezedő fokozott nyomással szembesülnek. A kisüzemi halászat különösen kiszolgáltatott helyzetben van. Az akvakultúra helyzete kismértékben javult, de továbbra is nehézkes engedélyezési eljárásokkal, a kijelölt övezetek hiányával és a tagállamok közötti következetlen elismeréssel küzd.

Az érdekelt felek bevonása és a szociális dimenzió:
Az érdekelt felek bevonása – bár javult – továbbra is korlátozott. A halászok és a part menti közösségek sajnálatukat fejezik ki a tengeri területrendezési folyamatokban való korai és érdemi részvétel hiánya miatt, szemben az olyan erősebb ágazatokkal, mint a tengeri megújuló energia és a hajózás.

Adatgyűjtési hiányosságok és technikai akadályok:
A tengeri területrendezés hatékony végrehajtását befolyásolja a harmonizált adatok és az adatgyűjtéshez és kutatáshoz szükséges elegendő erőforrás hiánya, ami megnehezíti az ökoszisztéma-alapú megközelítés alkalmazását, valamint a halászat és az akvakultúra tengeri területrendezési keretekbe való megfelelő integrálását.

Határokon átnyúló koordináció:
A tagállamok közötti és harmadik országokkal folytatott együttműködés továbbra is korlátozott. Bár az olyan kezdeményezések, mint az Északi-tenger tágabb értelemben vett medencéjére vonatkozó kezdeményezés (GNSBI) pozitív lépéseket jelentenek, még mindig hiányzik a szélesebb körű, határokon átnyúló és tengerimedence-alapú tervezés.

Az előadó ajánlásai

A jogszabályi koherencia erősítése:
A következetes és hatékony végrehajtás biztosítása érdekében a tengeri területrendezési irányelvet jobban össze kell hangolni a kapcsolódó uniós jogszabályokkal, különösen a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelvvel, a közös halászati politikával és a víz-keretirányelvvel.

Kiegyensúlyozott, többcélú használatra vonatkozó megközelítés:
A tengeri területrendezésnek többcélú használatra vonatkozó megközelítést kell alkalmaznia, amely csökkenti a konfliktusokat, és biztosítja, hogy a halászatot és az akvakultúrát ne zárják ki a tengeri térségből. Megbízható tudományos és társadalmi-gazdasági értékelések alapján lehetőség szerint a különböző flottaszegmensekhez és tengeri medencékhez igazított kiemelt

halászati és akvakultúra-övezeteket kell létrehozni.

Inkluzív kormányzás és az érdekelt felek bevonása:
A tagállamoknak biztosítaniuk kell valamennyi érdekelt fél, köztük a kisüzemi halászok és a part menti közösségek szisztematikus és korai bevonását. Elő kell mozdítani a közös irányítási modelleket, valamint a közösségvezérelt helyi fejlesztést és a helyi akciócsoportokat.

Határokon átnyúló és tengeri medencékkel kapcsolatos együttműködés:
A Bizottságnak és a tagállamoknak a nemzeti tervekről át kell térniük a tengeri medencékre vonatkozó stratégiákra, makroregionális tervezési kereteket kell kidolgozniuk, és fokozniuk kell a szomszédos part menti államokkal folytatott együttműködést.

Adatgyűjtésbe és kutatásokba történő beruházások:
Jelentős forrásokat kell elkülöníteni az adatgyűjtésre és a tudományos kutatásra. A jobb adatok lehetővé teszik a tényeken alapuló tervezést, és biztosítják a halászat és az akvakultúra helyét a tengeri területrendezési keretekben.

A tengeri területrendezési irányelv felülvizsgálata
A hamarosan elfogadásra kerülő óceánügyi jogszabálynak el kell érnie a tengeri területrendezési irányelv felülvizsgálatát, és koherens keretet kell létrehoznia a meglévő jogszabályok közötti koordináció javítása, szigorúbb és mérhetőbb célok bevezetése, valamint a szárazföldi és tengeri területrendezés javítása érdekében.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a tengeri területrendezés keretének létrehozásáról szóló 2014/89/EU irányelv végrehajtásának hatásáról a kiválasztott halászati területeken és tengeri medencékben folytatott halászatra
(2024/2126(INI))

Az Európai Parlament,

– tekintettel a tengeri területrendezés keretének létrehozásáról szóló, 2014. július 23-i 2014/89/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre[1] (tengeri területrendezési irányelv vagy MSP-irányelv),

– tekintettel a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2008. június 17-i 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv)[2],

– tekintettel a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre[3] (a közös halászati politikáról szóló rendelet),

– tekintettel az Európai Tengerügyi, Halászati és Akvakultúra-alap létrehozásáról és az (EU) 2017/1004 rendelet módosításáról szóló, 2021. július 7-i (EU) 2021/1139 európai parlamenti és tanácsi rendeletre[4],

– tekintettel a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelvre[5] (élőhelyvédelmi irányelv),

– tekintettel a vadon élő madarak védelméről szóló, 2009. november 30-i 2009/147/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre[6] (madárvédelmi irányelv),

– tekintettel a Bizottságnak „Az európai óceánügyi paktum” című, 2025. június 5-i közleményére (COM(2025) 281 final),

– tekintettel az offshore szélparkok és egyéb megújuló energiarendszerek halászati

---

[1] HL L 257., 2014.8.28., 135. o., ELI: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/HTML/?uri=CELEX:32014L0089.
[2] HL L 164., 2008.6.25., 19. o., ELI: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/HTML/?uri=CELEX:32008L0056.
[3] HL L 354., 2013.12.28., 22. o., ELI: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/HTML/?uri=CELEX:32013R1380.
[4] HL L 247., 2021.7.13., 1. o., ELI: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/HTML/?uri=CELEX:32021R1139.
[5] HL L 206., 1992.7.22., 7. o.; ELI: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/HTML/?uri=CELEX:31992L0043.
[6] HL L 20., 2010.1.26., 7. o., ELI: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/HTML/?uri=CELEX:32009L0147.

ágazatra gyakorolt hatásáról szóló, 2021. július 7-i állásfoglalására[7],

– tekintettel 2023. május 9-i állásfoglalására a halászat közös irányításáról az EU-ban és a halászati ágazat hozzájárulásáról a gazdálkodási intézkedések végrehajtásához[8],

– tekintettel a közös halászati politikáról szóló rendelet végrehajtásának jelenlegi állásáról és a jövőbeli kilátásokról szóló, 2024. január 18-i állásfoglalására[9],

– tekintettel „A 2021 és 2030 közötti időszakra szóló stratégiai iránymutatások egy fenntarthatóbb és versenyképesebb uniós akvakultúra kialakításához” című, 2021. május 12-i bizottsági közleményre (COM(2021) 0236),

– tekintettel a Parlamenti Kutatási Szolgáltatások Főigazgatósága által 2025 októberében közzétett, „Fisheries in maritime spatial planning” [Halászat a tengeri területrendezésben”] című tájékoztatóra,

– tekintettel a Parlamenti Kutatási Szolgáltatások Főigazgatósága által 2025 decemberében közzétett, „Implementation of the Maritime Spatial Planning Directive: Impact on fisheries in selected fishing areas and sea basins [„A tengeri területrendezési irányelv végrehajtása: A kiválasztott halászati területeken és tengeri medencékben folytatott halászatra gyakorolt hatás”] című jelentésére,

– tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére, valamint az Elnökök Értekezlete 2002. december 12-i, a saját kezdeményezésű jelentések készítésének engedélyezési eljárásáról szóló határozata 1. cikke (1) bekezdésének (e) pontjára és 3. mellékletére,

– tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére (A10-0000/2025),

A. mivel a különböző tevékenységek és ágazatok, például a halászat, az akvakultúra, a tengeri szállítás, a hajózás, a tengeri megújuló energia, a természetvédelem, a part menti turizmus, a víz alatti kábelek és csővezetékek vagy a védelem által a tengeri térséghez való hozzáférésért folytatott fokozott verseny a tengeri térség használatával kapcsolatos konfliktusok fokozódásához vezet;

B. mivel a tengeri területrendezésről szóló uniós irányelv közös keretet hoz létre a tagállamok számára tengervizeik használatának megszervezésére, és célja a kék gazdaság fenntartható fejlődésének előmozdítása és az ágazatok közötti konfliktusok csökkentése;

C. mivel a tengeri területrendezési irányelv a tengeri térség fenntartható használatának előmozdítása révén hozzájárul a környezetvédelemhez, és előírja, hogy a tagállamoknak ökoszisztéma-alapú megközelítést kell alkalmazniuk;

D. mivel a tengeri területrendezési irányelv szorosan kapcsolódik más uniós jogszabályok és nemzetközi jogi eszközök, például a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv, a közös halászati politikáról szóló rendelet, az élőhelyvédelmi és a madárvédelmi

[7] HL C 99., 2022.3.1., 88. o.
[8] HL C, C/2023/1060, 2023.12.15., ELI: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/HTML/?uri=OJ:C_202301060.
[9] HL C, C/2024/5734., 2024.10.17., ELI: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/HTML/?uri=OJ:C_202405734.

irányelv, a víz-keretirányelv[10] és a biológiai sokféleségre vonatkozó kunming-montreali keret végrehajtásához;

E. mivel a tengeri területrendezési irányelv elfogadását követően a tengeri partszakasszal rendelkező 22 tagállamnak 2016-ig ki kellett jelölnie az illetékes hatóságokat, és 2021. március 31-ig nemzeti tengeri területrendezési terveket kellett elfogadniuk tengervizeikre vonatkozóan;

F. mivel a tengeri partszakasszal rendelkező 22 tagállam közül 20 fogadott el eddig tengeri területrendezési terveket, és sok tagállamban jelenleg e tervek felülvizsgálat alatt állnak;

G. mivel a tengeri területrendezési tervek kidolgozásakor a tagállamoknak figyelembe kell venniük a környezeti, gazdasági, társadalmi és biztonsági szempontokat, a szárazföld és a tenger közötti kölcsönhatásokat, a határokon átnyúló együttműködést, és biztosítaniuk kell valamennyi érdekelt fél bevonását;

H. mivel a tengeri területrendezési irányelv végrehajtásának szintje tagállamonként jelentősen eltér, a helyitől a központosítottabb rendszerekig terjedő igazgatási és irányítási struktúrák különbségei miatt;

I. mivel a tengeri területrendezési tervek jellegüket és tartalmukat tekintve igen eltérőek, aminek oka, hogy a tengeri területrendezési irányelv nem kötelező erejű, és jelentős rugalmasságot biztosít a tagállamok számára annak végrehajtása tekintetében;

J. mivel nagy szükség van a tengeri területrendezésre a korlátozott tengeri térséggel rendelkező területeken, például a La Manche csatornán vagy a Balti-tengeren, ahol a kapcsolódó tevékenységek koncentrálódnak;

K. mivel a halászati és akvakultúra-ágazatra nyomás nehezedik a feltörekvő kék gazdasági ágazatok, például a tengeri megújuló energia miatt, és az ágazatot érintik a tengeri erőforrások megőrzésére irányuló intézkedések;

L. mivel az egyre csökkenő halászterületek a halászati tevékenységek áthelyezéséhez, fokozott halászati nyomáshoz és a flották közötti versenyhez, valamint bizonyos szegmensek eltűnéséhez vezet, különösen a kisüzemi halászatban;

M. mivel a tengeri és part menti területeket sújtják az éghajlatváltozás, a szennyezés és a tengeri hulladék következményei, amelyek a tengerhez, a tengeri biodiverzitáshoz és a halászati erőforrásokhoz kapcsolódó tevékenységeket is érintik;

N. mivel a tengerészeti szakemberek, például a halászok bizonyos kockázatokkal vagy veszélyekkel szembesülhetnek a hajók biztonságával vagy a tengeri útvonalakon keresztül folytatott tiltott kereskedelem bizonyos típusainak való kitettséggel kapcsolatban;

O. mivel számos tengeri területrendezési terv csak a tengeri térségekre terjed ki, a szárazföld és a tenger közötti kölcsönhatásokra nem;

[10] Az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 327., 2000.12.22., 1. o., ELI:. https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/HTML/?uri=CELEX:32000L0060).

P. mivel az ökoszisztéma-alapú megközelítés végrehajtása elégtelen vagy hiányzik, aminek oka, hogy számos tagállam nehezen tudja azt a gyakorlatban alkalmazni, és nehezen tudja összehangolni a tengeri területrendezési irányelv követelményeit más jogszabályok, például a közös halászati politikáról szóló rendelet vagy a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv követelményeivel;

Q. mivel az adatgyűjtés és -harmonizáció kulcsfontosságú annak meghatározásához, hogy a halászatot és az akvakultúrát hogyan vonják be a tengeri területrendezésbe;

A tengeri területrendezési irányelv végrehajtása, valamint a halászatra és az akvakultúrára gyakorolt hatása

1. kiemeli, hogy bár a tengeri területrendezési irányelv releváns ágazatközi keretet biztosít az együttműködéshez, azt a tagállamok egyenlőtlenül hajtották végre;

2. üdvözli, hogy egyes tagállamok jól haladnak a tengeri területrendezési irányelv végrehajtása terén, és integrált nemzeti stratégiákkal, kijelölt szervekkel és tengeri medencékre vonatkozó cselekvési tervekkel rendelkeznek;

3. megjegyzi, hogy a tengeri területrendezési tervek egyes tagállamokban jogilag kötelező erejűek, másokban pedig javasoltak; hangsúlyozza, hogy a tagállamokban a végrehajtást gyakran akadályozza az intézményi szegmentáció, a széttagolt irányítás és a nem megfelelő jogi mechanizmusok;

4. hangsúlyozza, hogy a tengeri területrendezés végrehajtása és hatékonysága jelentősen eltér az EU tengeri régiói között, és egyes régiókat, például a Balti-tenger vagy az Északi-tenger nagy részét lefedik a tengeri területrendezési tervek, míg más régiókat, például a Földközi-tengert lényegesen kisebb mértékben;

5. üdvözli az Északi-tenger tágabb értelemben vett medencéjére vonatkozó kezdeményezést (GNSBI), amely összefogja a tagállamokat és a nem uniós országokat azzal a céllal, hogy nagyobb összhangot és koordinációt érjenek el a tengeri területrendezési tervekkel kapcsolatban;

6. kiemeli, hogy a határokon átnyúló kezdeményezések továbbra is korlátozottak, és hiányzik a hatékony koordináció, ami akadályozza az összekapcsolt tengeri régiók közös kihívásainak kezelésére irányuló erőfeszítéseket; sajnálatát fejezi ki a tengeri területrendezés terén a tagállamok és a nem uniós országok, különösen a szomszédos part menti államok közötti együttműködés nehézségei miatt;

A tengeri területrendezés előnyei a halászat és az akvakultúra számára

7. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a tengeri területrendezés jelenlegi jogi kerete nem biztosította megfelelően a halászat számára várt előnyöket; megjegyzi, hogy a tengeri területrendezés nem járult hozzá jelentősen a halászati tevékenységek kiszámíthatóságának és stabilitásának javításához; hangsúlyozza, hogy a tengeri területrendezés nem határoz meg mérhető mutatókat a halászatra vonatkozóan;

8. kiemeli, hogy bár a tengeri területrendezés jogi kerete marginális előnyökkel jár az akvakultúra számára, javítani kell a tengeri térségek körülhatárolását, az ágazat elismerését, a határokon átnyúló koherenciát, a jogbiztonságot és az engedélyezést;

9. hangsúlyozza, hogy a különböző ágazatok és a tengerhasználók közötti konfliktusok minimalizálására irányuló célkitűzés nem teljesült jelentős mértékben, különösen a halászat és az akvakultúra tekintetében;

10. kiemeli, hogy a tengeri térségek használatával kapcsolatos konfliktusok jellege az érintett halászati és akvakultúra-tevékenységek típusától függően változik, és az ilyen tevékenységek a tengeri térségekért versenyezhetnek is egymással; hangsúlyozza, hogy a halászatot érintő fő konfliktusok a halászterületeknek a tengeri övezetek kizárása, a hozzáférési korlátozások, a hozzáférésért folytatott verseny és a területi széttagoltság miatti elvesztése, míg az akvakultúrát érintő fő konfliktusok az övezeti átfedések, a környezetvédelmi aggályok és a fogási verseny;

11. hangsúlyozza, hogy a halászatok szempontjából nem jelentenek előnyt az elsőbbséget élvező vagy kijelölt területek, és gyakran kiosztatlan tengeri térségekben kell működniük; megjegyzi, hogy bár az akvakultúra elvben alkalmasabb a fenntartott területek szempontjából, a megközelítések tagállamonként jelentősen eltérnek, és az engedélyezési eljárások gyakran megterhelőek;

12. kiemeli, hogy bár egyes tagállamok többcélú használatra szolgáló övezeteket hoztak létre, a megközelítést főként projektalapú megközelítés révén hajtják végre; hangsúlyozza, hogy a többcélú használatra vonatkozó megközelítés alkalmazása bizonyos tevékenységek esetében nagyon nehéznek bizonyul, különösen a halászat, a biológiai sokféleség védelme és a tengeri megújuló energia között; megjegyzi, hogy a többcélú használatra vonatkozó megközelítés biztosítási és biztonsági aggályokat is felvet a halászok és az akvakultúra-szakemberek számára;

13. üdvözli a tevékenységek helymegosztásának sikeres példáit, például a helyhez kötött vagy úszó tengeri szélenergia-infrastruktúrát, amely az akvakultúra és a kagylótenyésztés fejlesztésére, a tengeri állat- és növényvilág élőhelyeinek vagy a regeneratív tevékenységek fejlesztésére is felhasználható;

14. kiemeli, hogy a szárazföld-tenger koordináció továbbra is kritikus hiányosság a tengeri területrendezés végrehajtásában;

Az érdekelt felek bevonása és adatgyűjtés

15. kiemeli, hogy az érdekelt felek és a part menti közösségek részvétele a tengeri területrendezési folyamatban fokozódott, de továbbra is korlátozott; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy ez a részvétel gyakran nélkülözi a korai és formális szerepvállalást és konzultációt, ami korlátozott lehetőséget kínál a tervezési döntések tényleges befolyásolására;

16. megjegyzi, hogy egyes tagállamokban jó példák vannak az érdekelt felek bevonására, például a nemzeti konzultációkra és a részvételi folyamatokra; sajnálja azonban, hogy nincsenek az érdekelt felek részvételére vonatkozó, kötelező erejű rendelkezések; megjegyzi, hogy ez akadályozza a halászok és az akvakultúra-szakemberek konzultációs és döntéshozatali folyamatokban való részvételét;

17. hangsúlyozza, hogy a halászat és az akvakultúra gyakran kevesebb figyelmet kap más, erősebb vagy gazdaságilag fontos ágazatok, például a tengeri megújuló energia miatt; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy egyes ágazatok és gazdasági szereplők gyakran

megkerülik a konzultációs folyamatokat a kevésbé szervezett szereplők, például a kisüzemi halászok kárára;

18. sajnálatát fejezi ki az óceánok és tengerek állapotára, a halászati erőforrásokra és az éghajlatváltozás hatására vonatkozó harmonizált és összehasonlítható adatok, valamint a megfelelő társadalmi-gazdasági adatok hiánya miatt; hangsúlyozza a tagállamok adatgyűjtési rendszerei közötti harmonizáció hiányát;

19. kiemeli, hogy az adatok összehangolatlansága, például az összeegyeztethetetlen térinformatikai alapértékek és az időbeli eltérések, például a tengeri területrendezési tervek eltérő felülvizsgálati ciklusai akadályozzák a koherens tengeri területrendezés és az ökoszisztéma-alapú megközelítés végrehajtását;

Ajánlások

20. hangsúlyozza, hogy holisztikusabb megközelítésre és a vonatkozó uniós jogszabályok – különösen a tengeri területrendezési irányelv és a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv – közötti jobb koordinációra van szükség a tengeri területrendezés következetes és hatékony végrehajtásának biztosítása érdekében;

21. úgy véli, hogy a tengeri területrendezési terveknek jobban kell tükrözniük a területi, környezeti és társadalmi-gazdasági igényeket, valamint az egyes tengeri medencék sajátos jellemzőit; hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak meg kell erősíteniük a földhasználati és tengerügyi hatóságok közötti koordinációt a tengeri területrendezési tervek kidolgozása és végrehajtása során;

22. kéri a tengeri területrendezés kiegyensúlyozott, többcélú felhasználást célzó megközelítésének alkalmazását a halászatra és az akvakultúrára gyakorolt káros hatások minimalizálása és annak biztosítása érdekében, hogy ezeket a tevékenységeket ne zárják ki a tengeri térségből; úgy véli, hogy a kék gazdasághoz kapcsolódó egyes tevékenységek fejlesztése nem mehet a tengeri eredetű élelmiszerek előállításának, az élelmiszer-önrendelkezésnek és a tenger biológiai sokfélesége megőrzésének rovására;

23. hangsúlyozza, hogy a tengeri területrendezés keretében meg kell erősíteni a halászat támogatását; támogatja a különböző flottaszegmensekhez és halászati erőforrásokhoz, valamint tengeri medencékhez igazított, megbízható tudományos és társadalmi-gazdasági értékeléseken alapuló egyértelmű területi övezetek és kiemelt halászati övezetek létrehozását;

24. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy még jobban integrálják az akvakultúrát és a kagylótenyésztést a tengeri területrendezésbe, és ismerjék el az alacsony trofikus akvakultúra által nyújtott ökoszisztéma-szolgáltatásokat; kéri, hogy a tengeri területrendezés keretében jelöljenek ki külön tengeri térségeket az akvakultúra-fejlesztési övezetek számára; kéri az engedélyezési eljárások megkönnyítését és az e tevékenységek fejlesztése előtt álló szabályozási akadályok csökkentését;

25. hangsúlyozza, hogy a tengeri területrendezésben átlátható, több érdekelt felet bevonó irányításra van szükség; felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák az érintett érdekelt felek korai, szisztematikus, érdemi és folyamatos részvételét a tengeri területrendezési folyamatokban és a végeredményekben, valamint hogy építsenek be átlátható visszajelzést arról, hogy az érdekelt felek észrevételeit hogyan használják fel a

döntéshozatalban; felszólít az összes érdekelt féllel és part menti közösséggel szembeni méltányos bánásmódra;

26. úgy véli, hogy a tengeri területrendezésben a közös irányításnak kell a kormányzás és a döntéshozatal modelljének lennie; hangsúlyozza e modell előnyeit, amely lehetővé teszi az érdekelt felek közvetlen bevonását, a halászati erőforrásokkal való jobb gazdálkodást, a bevált gyakorlatok megosztását és a helyi viszonyokhoz igazított megközelítést;

27. hangsúlyozza az alulról építkező struktúrák, például a közösségvezérelt helyi fejlesztés és a helyi akciócsoportok előnyeit a tengeri területrendezés helyi végrehajtása szempontjából;

28. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák az érdekelt felek, különösen a kisüzemi halászok és szervezeteik, valamint a part menti közösségek kapacitásépítését annak érdekében, hogy jobban felkészüljenek a tengeri területrendezéssel kapcsolatos nyilvános konzultációkban és döntéshozatali folyamatokban való részvételre;

29. hangsúlyozza, hogy a tengeri megújuló energiára vagy a tengeri ökoszisztémák védelmére szánt területek kijelölésekor figyelembe kell venni a halászatra és az akvakultúrára gyakorolt hatást; kitart amellett, hogy szisztematikus hatásvizsgálatokat kell végezni a kumulatív környezeti és a társadalmi-gazdasági hatások értékelésére, és biztosítani kell, hogy az érintett szakembereket, különösen a tengeri szélerőműpark-projektek esetében a halászokat előzetesen tájékoztassák, és kötelező jelleggel konzultáljanak velük a döntések meghozatala előtt; e tekintetben kéri, hogy végezzék el a halászati erőforrások állapotára gyakorolt hatás értékelését a meglévő tengeri szélerőműparkokkal kapcsolatban;

30. felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a tengeri területrendezés határokon átnyúló és tengeri medencéken alapuló megközelítését a meglévő kezdeményezések, például a GNSBI előmozdítása révén; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, valamint a szomszédos part menti államokat, hogy vegyenek részt a közös irányítás regionális platformjaiban, a Balti-tengeri Környezetvédelmi Bizottság (más néven Helsinki Bizottság vagy HELCOM) példájára építve;

31. felhívja a tagállamokat, hogy a nemzeti tervekről térjenek át a tengeri medencékre jobban összpontosító tervekre, és adott esetben dolgozzanak ki makroregionális tervezési stratégiákat, beleértve a közös tengeri területrendezési terveket is; sürgeti a tagállamokat és a nem uniós országokat, különösen a szomszédos part menti államokat, hogy mélyítsék el együttműködésüket a tengeri területrendezés terén;

32. kéri, hogy az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló intézkedéseket és a természetalapú megoldásokat építsék be a tengeri területrendezésbe a halászatot és az akvakultúrát érintő problémák – például a part menti erózió, a hőmérséklet emelkedése, az óceánok elsavasodása és szennyezése – kezelése érdekében;

33. hangsúlyozza, hogy jelentős forrásokat kell elkülöníteni az adatgyűjtésre és a tudományos kutatásra, valamint a tagállamok közötti adatmegosztás és koordináció fokozására; úgy véli, hogy a szabványosabb és harmonizáltabb adatok és módszerek hozzá fognak járulni a halászat és az akvakultúra tengeri területrendezésben elfoglalt helyének biztosításához; e tekintetben hangsúlyozza, hogy tudományos adatokat kell

kidolgozni és frissíteni az éghajlatváltozás halászati erőforrásokra gyakorolt hatásáról, különös tekintettel a halállományok változásaira vagy kiszorítására;

34. felszólítja a Bizottságot, hogy megfelelően kövesse nyomon a tengeri területrendezési irányelv végrehajtását; úgy véli, hogy a tengeri területrendezési irányelv következő értékelő jelentésének a halászatra és az akvakultúrára gyakorolt területi hatásokra, az érdekelt felek bevonására és a határokon átnyúló együttműködésre kell összpontosítania, és ajánlásokat kell megfogalmaznia arra vonatkozóan, hogy a tengeri területrendezési irányelv hogyan hozhat jobb eredményeket a környezeti, társadalmi és gazdasági fenntarthatóság tekintetében;

35. felhívja a Bizottságot, hogy szilárdítsa meg az európai tengeri területrendezési platformot azáltal, hogy példákat hoz a tengeri területrendezési projektekre, feltérképezi az eszközöket és a bevált gyakorlatokat; e tekintetben sürgeti a tagállamokat, hogy tengeri területrendezési terveik kidolgozása során nagyobb mértékben használják ki ezt a platformot;

36. támogatja a tengeri területrendezési irányelvnek a 2026-ban várható „óceánügyi jogszabály” részeként történő felülvizsgálatát; úgy véli, hogy ennek a felülvizsgálatnak koherens keretet kell létrehoznia a meglévő jogszabályok és a szabályozási keret közötti koordináció javítása érdekében az egymást átfedő szabályozások észszerűsítése, a célkitűzések összehangolása, a tengeri területrendezési tervekben szigorúbb és mérhetőbb célok bevezetése, a tengeri és szárazföldi területrendezés közötti koherencia javítása, valamint a megosztott irányítási eszközök létrehozása révén; úgy véli, hogy a tengeri területrendezési irányelv felülvizsgálatának el kell mélyítenie a határokon átnyúló, többcélú használatra vonatkozó megközelítést és az érdekelt felek bevonását is;

37. úgy véli, hogy a tengeri területrendezésről szóló irányelv közelgő felülvizsgálatát cselekvési tervnek és célzott pénzügyi forrásoknak kell kísérniük, különösen a következő többéves pénzügyi kereten belül;

38. felhívja a Bizottságot, hogy teljes mértékben integrálja a tengeri területrendezést a halászatra és akvakultúrára vonatkozó 2040-es jövőképének kidolgozásába, és ezeket a kezdeményezéseket kapcsolja össze a közös halászati politika értékelésének következtetéseivel;

°

° °

39. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

MELLÉKLET: NYILATKOZAT AZ ÉSZREVÉTELEKRŐL

Az eljárási szabályzat I. melléklete 8. cikkének megfelelően az előadó kijelenti, hogy jelentésébe olyan észrevételeket foglalt bele, amelyeket a kötelező átláthatósági nyilvántartásról szóló intézményközi megállapodás[1] hatálya alá tartozó alábbi érdekképviselőktől vagy harmadik országok hatóságainak – többek között ezen országok diplomáciai képviseleteinek és nagykövetségeinek – alábbi képviselőitől kapott a jelentéstervezet elkészítése során:

1. A kötelező átláthatósági nyilvántartásról szóló intézményközi megállapodás hatálya alá tartozó érdekképviselők
- Seas at Risk - WWF European Policy Office - Comité National des Pêches Maritimes et des Élevages Marins - Comité National de la Conchyliculture - European Molluscs' Producers Association - Régions de France - North Sea Advisory Council - European Commission's DG for Maritime Affairs and Fisheries (MARE) - Federation of European Aquaculture Producers (FEAP) - Fórum Oceano - IUCN
2. Harmadik országok hatóságainak – többek között ezen országok diplomáciai képviseleteinek és nagykövetségeinek – képviselői

A fenti felsorolás az előadó kizárólagos felelősségi körében készült.

Amennyiben a felsorolásban természetes személyek saját nevükkel vagy feladatkörükkel vagy mindkettővel azonosítva szerepelnek, az előadó kijelenti, hogy az érintett természetes személyeknek megküldte az Európai Parlament 484. sz. Adatvédelmi nyilatkozatát (https://www.europarl.europa.eu/data-protect/index.do), amely meghatározza a személyes adataik kezelésére alkalmazandó szabályokat és az említett adatkezeléshez kapcsolódó jogokat.

[1] Intézményközi megállapodás (2021. május 20.) az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság között a kötelező átláthatósági nyilvántartásról (HL L 207., 2021.6.11., 1. o., ELI: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/HTML/?uri=CELEX:32021Q0611(01)).